

билъ учитель въ монастиря, игуменъ и се занимавалъ съ книжнина. Въ едно свое писмо до В. Априловъ отъ 1847 г. той високо заявява за своята българска ревност и окайва невѣжеството на българитѣ въ родния си градъ Струмица. Извличамъ часть отъ това му писмо:

Достопочтенѣйшій и любороднѣйшій

Господине Василіе Априловъ!

Много ми е жаль, что не ся удостоихъ да Вы видж, когда въ 1838-тѣ годинѣ заминжхъ презъ Едесъ сось о. Архимандриата Анатолія Зографскаго за Аѳени. Со всѣмъ тѣмъ и ако никогда не могохъ да ся удостої лично да Вы видж, доволно Вы знаѣ. Добродѣтельный и ученый человѣкъ е, какъ едно сълнце, коего лучи нигдѣ отъ никого не могжтъ да ся скрыйтъ... Таковъ е добродѣтельный и ученый человѣкъ, таковъ и Васъ, достопочтенный Василіе Априловъ! показахъ великата Ви ревность, неусыпныгъ Ви и неутомымъ многолѣтни трудове и мудрите Ви сочиненія о ползѣ и просвѣщеніи народа нашего, кои всѣмъ извѣстенъ Вы сътворихъ! такви и венцы исплетохъ, и ще Ви плетжтъ доклѣ ще сѫществува наши-атъ народъ.

Азъ понеже отъ 1824-тѣ до 1838-тѣ годинѣ ся намѣрувахъ на съверъ въ една Бессарабскж глѣбокж пустынѣ... рѣдко когда азъ видяхъ ясное сіяніе естественаго сълнца, а Васъ — нравственнаго свѣтила лучи, които можахъ да изгонягъ отъ душътъ ми велікій мракъ печали и унынія за отечеството ми и да бльснжтъ во мнѣ радостнѣ надежда за просвѣщенію тому, не могохъ да проникнжтъ до мене. Малко ся грыжахъ азъ за първжтъ тщетж, понеже навикновеніето мрачнжтъ и печальнѣ пустынѧ ми бяше обратилъ въ свѣтлый и радостный земный рай; но послѣдната ми бяше несносна, когда на умъ-атъ си приведохъ въ какво состояніе ся намѣрова и все почти общото ны отечество, а най-паче частното мое Струмица, гдѣ видишъ българе попове до единого да служатъ по гръчки, пакъ да не знайтъ едно слово гръчко; слушашъ вси българе да говорятъ въ църквата Куре єлѣн-соу! пакъ да не знайтъ, что говорятъ, а другитѣ заблужденія отъ това невѣжество, кой може да ги изброй? — Все това когда помышлявахъ, ся забуравахъ. Когда ся свѣстувахъ, проливахъ горки слзы и казувахъ: Господи! нещешъ